

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ
ΚΤΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. ΕΚΔ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. ΕΚΔ

Τιμή Φύλλου
10 λεπτά 10

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΩΝ
—ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΡΕΤΩΝ.

ΕΤΟΣ Α' | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 30 Νοεμβρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 72

Ο ΚΥΚΛΩΠΑΣ ΤΟΥ ΕΒΡΙΠΙΔΗ

Ἐπειδὴς τελευτήσῃ συζητᾷτε, βλέπω, ποῖα ἢ κατὰλλελη μεταφραστικὴ γλῶσσα τῶν ἀρχαίων δραμάτων. ἀποφάσισα κ' ἐγὼ νὰ πῶ τὴ γνώμη μου, ὅπως συνειθίζω, μ' ἓνα παράδειγμα, καὶ καταπιάνομαι τὴ μετάφρασιν τοῦ «Κύκλωπα». Τὸ δράμα εἶναι σατυρικό, καὶ μὲν φαίνεται, τέτια σατυρικά δράματα νοστιμίζουσιν ἀρκετὰ ὅταν ἀλλάζουσιν τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων, κ' ἔτσι λοιπόν, ἀφοῦ μάλιστα συνειθίζω τέτιες ἀλλαγές, τὰ ὀνόματα τ' ἔλλαξα. Ἔτσι ὁ Πολύφημος γίνεται Μιστριώτης σύμφωνα με τὴς ιδέας τοῦ μακαρίτη Βασιλειάδου (δὲς τὴ Γαλατεία του), κ' ὁ Σιληνός, γέρος ξαναμωραμένος κ' ἀφίλιωτος ὄχι τὸς τῆς ἀλήθειας, γίνεται Κασιδάκης. Οἱ Σάτυροι γίνονται Δασκαλάκια. Σήμερα με τὸ «Νουμᾶ» δίνω ἓνα ἀπόσπασμα, τὸ χορικό τραγούδι ἀπὸ τὴ μετάφρασίν μου.

ΔΑΣΚΑΛΑΚΙΑ

ΓΥΡΙΣΜΑ

Ποῦ μοῦ τρέχετε, ἀφέντρες μου,
ποῦ μοῦ πᾶτε, κοκκόνες,
κάτου ἐκεῖ στοὺς γκρεμούς ;
Ἐδῶ ἔχει στρουγγα ἀπάνεμι,
ἐδῶ χλωρὸ χορτάρι,
ἐδῶ νεράκια κρούσταλλο
π' ἀπ' ὀρθογῶνι στάζουν.
Ἀκοῦτε μὲ τί χάρη
τ' ἀρνάκια σας βελάζουν ;

Ἰστ ! ἐκεῖ μὴν πᾶς
ἴστ ! στὴ δροσερὴν πλαγιά.
Πέτρα, ὀρέ, θὰ φᾶς.
Πρόγγα, ὀρέ μπροστάρη
τοῦ Μιστριώτη—Πάρη,
πρόγγα, νάχεις γιὰ.

ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΜΑ

Λύστε, ἀνοίξτε τὶς ρῶγες σας
τὰ προσμένα μαστάρια
λαχταράει πᾶσα ἀρνί.
Μικρούλια ἔναι τὰ δύστυχα,
μικρούλια ποῦ πεινᾶνε.
Ἀχάιδεφτα ἀπ' τὴ χαραβγὴ,
ἀτάϊστα ὡς τὸ βράδυ,
τὶς μάννες καρτερᾶνε
ἀπ' τὸ παχὺ λειδιάδι.

Ἰστ ! ἐκεῖ μὴν πᾶς
ἴστ ! στὴ δροσερὴν πλαγιά.
Πέτρα, ὀρέ, θὰ φᾶς.
Πρόγγα, ὀρέ μπροστάρη
τοῦ Μιστριώτη—Πάρη,
πρόγγα, νάχεις γιὰ.

ΣΤΕΡΝΟΤΡΑΓΟΥΔΟ

Ἀχ πάει τὸ χαροκόπι !
Λυτοπλέξουδης Βάκχος δὲ χορεύει
| σειρά.

Πᾶν τούμπανα καὶ κρότοι
σ' ἀσημένια τριγύρω νερά.
Σταλιὰς κρασιοῦ ξανθοῦλες,
Ἀφροδίτης κυνῆγι σ' ἀνθισμένη πλαγιά,
ἔχετε γιὰ ! Νυφούλες
λεφκαστράγαλες, ἔχετε γιὰ !
Ὡ Βάκχο, ὦ βλάμην ἀγαπημένε,
τὰ χρυσόκλωνα μαλλιά
ποῦ τ' ἀνεμίζεις ποῦ, καμμένε,
δίχως γέλια καὶ φιλιὰ ;
Τὸν πιστό σου ἔλα σῶσε στρατιώτη,
ποῦ με τράγου προδιὰ
σκλάβος εἶναι σκαπάνα Μιστριώτη,
καὶ τὴ μύτη βουλώνει,
μὴν τὸν πνίξει ἡ φριχτὴ μυρουδιὰ
π' ὄλα γύρω φλογώνει.

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ „ΝΟΥΜΑ“

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ “ΟΡΕΣΤΕΙΑΣ”

Παρίσι, 28 τοῦ Σποριά, 1903

Ἀγαπητέ μου Νουμᾶ,

Μόλις ἔλαβα, μόλις πρόφταξα σήμερον τὸ πρωτὶ νὰ διαβάσω ἐκεῖνα ποῦ γράφεις γιὰ τὴν παράστασιν τῆς Ὀρέστειας, γιὰ τὸ κακὸ ποῦ ἔγινε καὶ σὴν παράστασιν καὶ καίτοι. Τί νὰ σοῦ πῶ, ποῦ ἡ χαρὰ μου δὲ λέγεται ; Εἶναι ἀπὸ τὶς μεγαλήτερες νίκες ποῦ κέρδισε ἡ δημοτικὴ μας.

Μάλιστα νίκη ! Ἀπορεῖς ; Στάσου λιγάκι, καὶ θὰ συμφωνήσουμε.

Ἡ Ὀρέστεια ποῦ παραστήθηκε εἶναι μεταφρα-